

Koninklijk Complot

Het mysterie
rond de
dood van
prinses Diana

Linda Udo

NAU

Inhoud

Proloog	9
1. De opdracht	11
2. Londen, januari 1992	14
3. Het verloren huwelijk	16
4. Balmoral, de ontmoeting	22
5. Een verscheurde prinses	28
6. Dodi Fayed	34
7. De leden van het geheime team	38
8. Grote onrust	47
9. Een volgende fase	51
10. Staatsbezoek aan India	54
11. Diana, haar eigen verhaal	59
12. De twijfel blijft	61
13. Bijna vakantie	65
14. William en Harry komen thuis	68
15. Zorgen om graaf Spencer	71
16. Skivakantie in Lech	77
17. Begrafenis van graaf Spencer	82
18. Helderziende	85
19. Familieoverleg op Windsor Castle	88
20. Confrontatie	93
21. De langverwachte scheiding	97
22. Brand in Windsor Castle	99
23. Scheiding van tafel en bed	101
24. De nieuwe Diana	104
25. Een nachtelijk gesprek	107
26. Royal Windsor Ball	109
27. The day after	116
28. Het plan van Charles	122
29. Galadiner	126
30. Diana treedt terug	133
31. Dodi verhuist naar Parijs	136
32. Breuk met Camilla	138
33. De kerstdagen van 1994	142
34. Ontmoeting met Hasnat Kahn	147
35. Het einde van het huwelijk	150

36. De beslissing	153
37. 'Mission Escape'	161
38. De goedkeuring van Charles	167
39. Twijfels bij de prins	175
40. Ontmoeting in Frankrijk	178
41. Complicatie uit een onverwachte hoek	181
42. De Mercedes	186
43. Diana wordt op de hoogte gebracht	188
44. Repetitie in de tunnel	191
45. Diana bereidt zich voor	195
46. Hasnat en Diana maken een keuze	201
47. De laatste vakantie	206
48. De rioolpers	211
49. Dodi en Diana	215
50. Romance aan de Côte d'Azur	222
51. Kelly's drama	227
52. De liefde voorbij	230
53. Een perfecte avond	233
54. Een nieuw plan	238
55. Verrassende informatie	245
56. Vakantie met Dodi	248
57. De wereld mag het weten	253
58. De laatste bijeenkomst	257
59. Diana's missie	260
60. Een nieuwe woning	266
61. 15 augustus 1997	271
62. Afscheid van William en Harry	275
63. Dicht bij de droom	279
64. Vrijdag 29 augustus 1997	283
65. De laatste dag	292
66. Opmaat naar 'Mission Escape'	296
67. De laatste voorbereidingen	306
68. Dodi's geheim	313
69. Begin van het einde	318
70. Dwaalsporen	321
71. De vlucht	323
72. Het ongeluk in de tunnel	329
73. Ontsnapt	332
74. Trevor	338

75. De schuld van de paparazzi	340
76. De laatste woorden van de prinses	345
77. De metamorfose	349
78. This is not the end. It's a new beginning! (Paul Arden)	358
79. Oorverdovend stil	363
80. Eindelijk vrij	360
81. De wereld rouwt	371
82. Kate en Kadeem	374
83. People's Princess	377
84. De begrafenis	380
85. Kroongetuige	387
86. De metamorfose	390
87. Evaluatie	393
88. Frankrijk	395
89. LeWinter	401
90. Twee dagen eerder	404
91. Kink in de kabel	408
92. Naar Londen	410
93. Weerzien met de kinderen	414
94. Eindelijk gelukkig	417
95. De dood van James Andanson	419
96. Brenger van het slechte nieuws	423
97. Ontmaskerd	426
98. Oog in oog met de vijand	429
Epiloog	432
Koninklijk Complot - Zeventien jaar van grondige research	435
Aanvullende informatie	437
De feiten achter het Diana-mysterie	437
Geraadpleegde bronnen voor de totstandkoming van dit boek	459
Dankwoord	463
Colofon	464

Proloog

Londen, augustus 1991

‘Wat ik u nu ga vertellen, is niet voor andermans oren bestemd. Onthoud dat goed,’ waarschuwt de man. ‘Want het terrein waar we ons op gaan begeven, is dat van hoogverraad. Dit complot mag nooit worden ontdekt!’

John Major, de premier van Groot-Brittannië, loopt de lange paleisgang door naar buiten.

Zojuist is hij als eerste geïnformeerd over een onvoorstelbaar, ijzingwekkend en onbevattelijk complot onder de codenaam ‘Mission Escape’.

De weerzinwekkende opdracht stelt hem voor een afschuwelijk dilemma. Maar hij weet dat aan het besluit van zijn opdrachtgever niet te tornen valt. Het is zinloos om er tegenin te gaan.

‘Ik wil dat u het in gang zet,’ heeft de man bevolen. ‘Benader de heer Dodi Fayed. Hij is de aangewezen persoon om deze klus te klaren! Hij zal doen wat ik van hem vraag.’

Zijn stem klonk iets te luid, alsof hij ook zichzelf moest overtuigen.

Vanaf nu maakt John Major deel uit van een koninklijk complot. Een verwikkeling die als buitengewoon staatsgevaarlijk kan worden bestempeld. En zo begint het.

Hoofdstuk 1

De opdracht – begin januari 1992

‘Ik zorg ervoor dat de mannen vrijdagochtend om negen uur in mijn kantoor aanwezig zijn,’ zegt Dodi Fayed en hij staat op. Bij de deur van de werkkamer van John Major draait hij zich nog even om. De premier staat met zijn rug naar het raam dat uitkijkt op de parlamentsgebouwen van Londen. De zon uit het westen werpt een schuine straal op het tapijt. Januari is nog maar net op gang. Het weer is normaal voor Londen in deze tijd van het jaar.

De premier staat met gespreide benen en zijn vuisten op de heupen. Het is een grote man, met een goed figuur en een dikke bos zilvergrijs haar. Hij is lang, draagt veelal donkere pakken en stemmige dassen en verkeert in een uitstekende conditie. Hij heeft geen zichtbare karakterfouten, is toegewijd en toont nauwelijks enige emotie.

‘Wat ik zeggen wil, meneer Fayed, het wordt een riskante zaak. Een verdomd riskante zaak zelfs.’

Major wacht een paar seconden om de spanning nog verder op te voeren. ‘Als er één woord uitlekt ...’ De premier straalt bezorgdheid uit. ‘Een gewone burger uit de weg ruimen, is grof,’ vervolgt hij. ‘Maar een heel koninkrijk om de tuin leiden, vraagt een zekere moed, vindt u niet?’

Dodi fronst zijn wenkbrauwen, schraapt z’n keel en laat zijn stem iets dalen.

‘Wat u zegt, komt dus eigenlijk hierop neer dat er nog nooit iemand is geweest die, voor zover u weet, een complot heeft gesmeed met medeweten van het Britse koningshuis?’

‘Dat is juist, mijn vriend, dat is juist. Hebt u het plan al met de prinses van Wales besproken?’

‘In grote lijnen wel, op korte termijn leg ik haar ook de details voor,’ antwoordt Dodi. ‘De prinses weet dat ze van het koninklijke toneel zal verdwijnen, maar daar is op dit moment alles mee gezegd.’ Zijn manier van uitdrukken is subtiel.

De premier loopt door de kamer naar een dressoirkast waaruit hij een flinke Havana pakt. Hij knipt het uiteinde van de sigaar en steekt deze aan met een houtje. Een grauwe sliert rook waaiert uit in de warmte van het vertrek.

Hij inhaleert diep. Op dit soort momenten heeft hij behoefte aan zijn sigaar, om helder te kunnen denken.

Major is geen man die al te grote risico’s neemt en hij beseft dat hij, als premier van het Britse Lagerhuis en leider van de Conservatieve Partij, die ook niet kan nemen. Hij heeft zich laten overhalen tot deze speciale, maar uiterst riskante opdracht op voorwaarde dat het belang van het Britse koningshuis en de veiligheid van de prinses van Wales voorop worden gesteld.

‘Er rust een enorme verantwoordelijkheid op uw schouders, meeneer Fayed. En het is uiteraard aan de prinses om de zware beslissing te nemen. Wat er dus concreet van u wordt gevraagd, is de prinses haar verdwijning in scène te zetten en uit te voeren. Maar garandeer ons wel dat alles bijzonder zorgvuldig verloopt. Zoals u wellicht ook weet, is de prinses nogal behept met stemmingswisselingen, valt u haar daarom vooral niet lastig met details. Dat komt later wel,’ voegt Major eraan toe, terwijl hij een flinke rooksliert uitblaast. De lucht in het kantoor wordt bezwangerd door de geur van sigarenrook. ‘Daarnaast lijkt het mij, gezien de verhouding tussen de prins en prinses raadzaam om hen erop te wijzen dat ze nooit samen over het plan mogen spreken. Ook de kinderen blijven tot het laatste moment buiten spel. Geen van de betrokkenen mag in gevaar worden gebracht.’

‘Dat is geen probleem en duidelijke taal.’ Dodi zegt het zonder enige aarzeling, terwijl hij de rook inademt. Hij heeft een hekel aan sigarenrook, maar laat dat niet merken. Hij realiseert zich dat nog lang niet alle details bekend zijn, het plan zal zich wellicht over de komende jaren uitstrekken, maar het algemene beeld is duidelijk. Hij zal een ongeluk in scène moeten zetten, waarbij prinses Diana van het toneel verdwijnt. Een intrigerende opdracht waaraan hij gewoon geen weerstand kon bieden. Maar hij weet dat als er ook maar een greintje twijfel bestaat over

het welslagen van het plan, hij de opdracht niet zal uitvoeren. De prijs mag beslist niet te hoog zijn.

Een fractie van een seconde denkt Dodi terug aan 1986, toen hij de laatste hand legde aan *Murder by Illusion*. Een film over een stuntman, die de regering helpt een nepaanslag op een baas van de georganiseerde misdaad in scène te zetten.

Dodi overweegt om voor de geheime missie John Stears te benaderen, dé specialist in speciale effecten, beroemd geworden met zijn gadgets in de James Bond-films. Want alles moet immers natuurlijk lijken en alles wat verdacht lijkt, moet worden afgeschermd. En daar is John een meester in.

Major legt de brandende sigaar in de knoest van een rozenstruik, die dienst doet als asbak en kijkt Dodi recht aan. ‘Het gaat niet alleen om de klus, maar vooral om de toekomst van de prins en prinses van Wales. Deze zaak zal de wereld nog lang bezighouden. Als u twijfelt, is het nu het moment dat te melden.’

‘Nee, beslist niet,’ antwoordt Dodi.

Major knikt tevreden.

‘Prima.’

Dodi duwt de deur van de werkkamer open.

‘We zien elkaar vrijdag in mijn kantoor,’ zegt hij en verlaat het vertrek.

Even later staat Dodi buiten. Hij zal de komende dagen besteden aan het uitwerken van het plan. Een uitgebreide eerste aanzet heeft hij een aantal maanden geleden al gemaakt, toen hij door de premier voor deze opdracht werd gevraagd. Inmiddels is het basisidee redelijk vastomlijnd. Dodi heeft de situatie grondig doordacht en alle mogelijke opties de revue laten passeren. Hij weet precies hoe hij deze zaak op hoofdlijnen wil aanpakken. Tijd voor nuances komt later wel, als de opdracht in een verder stadium is. Dat kan nog jaren duren, maar het plan moet klaar zijn als de situatie daar om vraagt.

Behalve met Dodi wordt er over de voorbereidingen alleen met een selecte groep mensen gesproken, die door hun betrokkenheid bij het complot in een geheim universum zijn beland. Een wereld waarin ze op elkaar zijn aangewezen en niemand meer echt kunnen vertrouwen.

Hoofdstuk 2

Londen, januari 1992

Om klokslag tien uur, twee dagen na het gesprek met Major, rinkelt de telefoon in het kantoor van Dodi. Zijn charmante en welbespraakte secretaresse Melissa Henning beantwoordt het gesprek. Een sonore mannenstem vraagt naar Dodi. Melissa begroet de premier vriendelijk en verbindt hem door.

Een paar seconden later neemt Dodi de telefoon op.

Major steekt meteen van wal. ‘Goedemorgen, meneer Fayed. Ik heb geregeld dat u morgen een afspraak hebt met de prinses van Wales. Ze verwacht u klokslag elf uur.’

‘Dat is goed nieuws,’ hoort Dodi zichzelf zeggen. Zijn stem klinkt neutraal, terwijl hij van binnen één en al opwindung voelt.

‘Om elf uur dus, in het buitenverblijf Balmoral,’ voegt Major eraan toe en beëindigt het gesprek.

Balmoral Castle, het kasteel bij Aberdeen in de Schotse Hooglanden, is de zomerresidentie van de Britse koninklijke familie. Ze verblijft er met name in de maanden augustus en september. In de tussenliggende periode wordt het paleis gebruikt voor afspraken van niveau, zoals de afspraak die Dodi met de prinses heeft.

Een paar minuten later gaat de telefoon opnieuw. Dodi neemt meteen op. Melissa verbindt hem door met een van de ingewijden, Henri Paul.

‘Nee, dat absoluut niet,’ zegt Dodi beslist. Hij begint zachter te praten, omdat hij niet wil dat iemand iets van het gesprek mee krijgt. ‘Dit

is niet het geschikte moment, Henri. Dat kan ik je niet over de telefoon vertellen. Het lijkt me beter om dat onder vier ogen te bespreken.' Daarna verbreekt hij de verbinding en blijft met zijn rug naar het raam zitten. Dodi is op zijn hoede en wil beslist niet dat hij door een van de betrokkenen op zijn kantoor wordt gebeld. Ze moeten voorzichtig te werk gaan en ze mogen allerm minst opvallen. Zelfs mailen is te gevaarlijk. De enige mailtjes die hij verstuurt, zijn heel algemeen en zonder enige concrete inhoud.

De rest van de ochtend neemt Dodi de telefoon niet meer op. Hij wil zich volledig kunnen concentreren.

Aan het einde van de middag verlaat hij zijn kantoor en haast zich naar zijn penthouse in het hartje van Londen, aan Park Lane 60. Er moet aan het plan worden gewerkt en hard ook. Het gesprek met de prinses van Wales moet grondig worden voorbereid. Het zal een gedenkwaardige ontmoeting worden. Dat staat vast.

In het penthouse installeert hij zich achter zijn bureau en laat zijn blik door de kamer gaan. Er slingert niets rond. De ruimte ziet er bijna steriel uit.

Dodi haalt zijn aantekeningenboekje tevoorschijn en begint te schrijven. Ook maakt hij een schetsmatige opzet. Niet veel later heeft hij een groot aantal papieren voor zich uitgespreid liggen, verslagen uit het Diana dossier. Hij rangschikt ze en plakt de schetsen op de muur. Daarna zet hij koffie en wekt zijn computer tot leven.

Even staart hij naar een leeg scherm. Dan werpt hij een blik naar het plafond. Het plan verschijnt op zijn netvlies, het complete scenario is geboren. De omvangrijke puzzel krijgt steeds meer vorm en langzaam vallen de stukjes op hun plaats. Hij bestudeert de schetsen die hij op de muur heeft bevestigd en verwerkt zijn aantekeningen op de computer. Zijn spieren beginnen stijf te worden van het urenlange zitten. Een massage van zijn holistische masseuse Myriah zou nu meer dan welkom zijn, maar het is ondertussen middernacht geworden. Dodi sluit zijn computer af en bergt de stukken en de laptop op in een kluis die hij zorgvuldig afsluit. Hij kan niets aan het toeval overlaten. Vervolgens neemt hij een douche en gaat naar bed.